

Nr 347.

av herr **Nolin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 180, angående organisationen av försvarsväsendets centrala förvaltning.

I propositionen nr 180 har Kungl. Maj:t i anledning av frågan om omorganisation av försvarsväsendets centrala förvaltning även behandlat försvarsväsendets beklädnadstillverkning och organisationen av densamma.

Därvid har bl. a. i anslutning till förslag av 1942 års bolagsutredning diskuterats nödvändigheten av ny- eller ombyggnad för en till en verkstad koncentrerad militär beklädnadstillverkning. I sitt remissyttrande har marinförvaltningen bl. a. anfört följande: »Marinförvaltningen har dock funnit, att en sammanslagning av arméns och marinens centrala beklädnadsverkstäder kunde medföra vissa driftsekonomiska fördelar, varvid ämbetsverket förutsatt, att nödig hänsyn komme att tagas därtill, att verkstaden icke förlades å ort, varest dyrortstillägg åt personalen bleve så stort, att besparingen motverkades.»

Denna av marinförvaltningen upptagna synpunkt på verksamhetens förläggning är, i den mån försvarsväsendets beklädnadstillverkning överhuvud är ekonomiskt eller rationellt motiverad, förtjänt av allra största uppmärksamhet.

Det måste anses angeläget, att industriell verksamhet av statlig karaktär sprides över större delar av landet och icke koncentreras till huvudstaden. Detta önskemål måste framhållas, då man därigenom kan ernå en synnerligen eftersträfvandsvärd differentiering av landsbygdens näringsliv. Icke minst bör det vara önskligt att förlägga sådan tillverkning till områden, där konjunkturarbetslöshet i vanliga fall kan riskeras. Ytterligare skäl ur allmänekonomisk synpunkt kunna anföras. Sålunda bör fabrikation, som till alldeles övervägande delen sysselsätter kvinnlig arbetskraft, icke koncentreras till huvudstaden, där näringslivet redan sysselsätter så stor del kvinnor, att befolkningsfördelningen ur social synpunkt blivit mindre tillfredsställande. Därjämte måste påpekas, att denna speciella gren av arbetsmarknaden i Stockholm redan nu är relativt hårt belastad och att man ej bör medverka till att ytterligare skapa svårigheter där eller orsaka ytterligare inflyttning dit.

Ur rent driftsekonomisk synpunkt torde en förläggning av en militär beklädnadsfabrik till landsorten ej möta några svårigheter. En stor del av den svenska konfektionsindustrien har förlagts till landsbygd eller orter med låg dyrortsplacering för att framställningskostnaderna skola nedbringas. Vid en jämförelse mellan tillverkningskostnaderna för den civila och militära beklädnadstillverkningen ur affärsmässig synpunkt måste det alltså vara ange-

läget, att den militära tillverkningen icke förlägges till en ort, där kostnaderna automatiskt överstiga det som kan anses nödvändigt.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 180 måtte uttala, att försvarsväsendets beklädnadstillverkning, för den händelse en sådan anses böra fortsätta i viss omfattning och nybyggnad därigenom skulle bliva erforderlig, måtte förläggas till annan ort än Stockholm.

Stockholm den 10 april 1943.

C. Oscar Nolin.

Gust. Nilsson,
Göingegården.

Karl Magnusson.

Emil Karlsson
i Granebo.

Gust. Svedman.

Martin Ljungberg.

And. Andersson,
Gisselås.

Alarik Hagård.

Eric Hansson.

Folke Kyling.

T. G. v. Seth.

Jonas Eriksson,
Frägsta

David Larsson
i Hede.
